

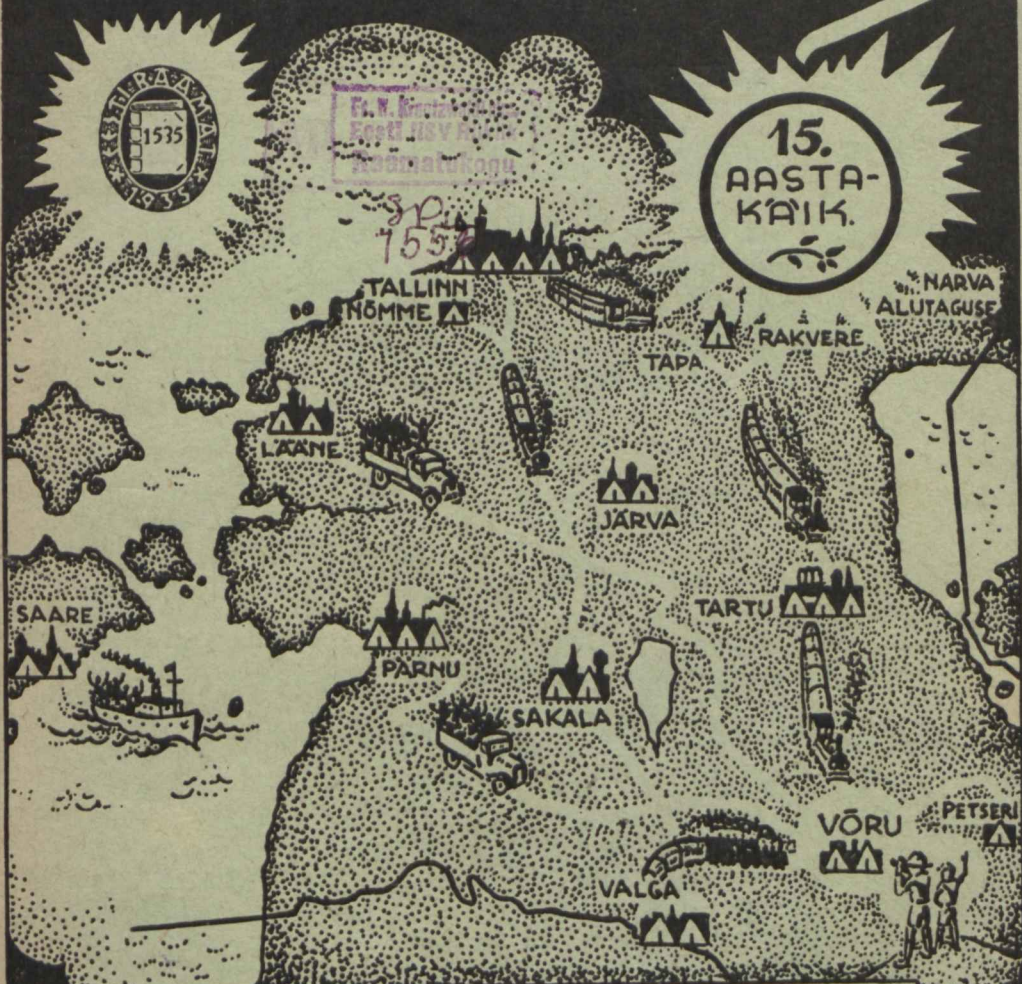
EESTI SKAUT

Et. N. Kõrre
Eesti JSV
Kõrre

3. Pü.
1558

15.
AASTA-
KÄIK.

SKAUTJUHTIDE AASTAKOOSOLEK

VÕRUS.

EESTI SKAUT

Nr. 1

2. NOVEMBRIL 1935. a.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. VÄSTUTAV TOIMETAJA N. KANN.
Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn, Vabaduse 2. Ilmub aastas 8 numbrit. Aastakäik Kr. 1,50.
Üksiknumber 20 senti.

Peavanema tervitus noortele.

Olge tervitatud teie, kodumaa noored tammed, kesk mühavaid hiisi, olge tervitatud tublimad Eesti pojad sügis- ja talve-tegevuse algusel. Ilusad on ideed, kõrged aated, süütud teie vaated ja puhtad, õiglased teed, mida mööda teil tuleb sammuda läbi elutormide oma kõrge eesmärgi poole. Jätkugu jõudu ja taht alustatud teed sammuda eesmärgini, jätkugu jõudu teile, juhid, enastohverdavalt noorte arendamiseks tegutseda ja neile edasi anda seda tuld ja vaimustust, mis teie vanemad juhid teisse on isutanud. Ärge laske seda tuld kustuda, vaid puhuge ja kohendage, kuni lööb lõkkele suur leek, mis valgustaks maid ja rahvaid, olles kindlaks tõenduseks teie visadele püüetele ja krooniks läbi raskuste võidetud võidule.

Teie võite olla uhked, sest teie olete teinud ja teete suurt rahvuslikku tööd. Teie olete meie Eesti noorte perest kasvatanud ja kasvatate edasi eeskujulikke ja õilsaid kodanikke, kes on valmis teie eeskujul tegema samat kasvatustööd oma nooremate vendade keskel.

Milleks teie sõlmitte sõprussidemeid ka teiste rahvaste noortega?

Seks, et kõikide rahvaste seas oleks võimalikult palju neid inimsoo liikmeid, kelles oleks maad võtnud arusaamine, et „vaen hävitab ja rahu kosutab“.

Teie töö tagajärjel kaunineb Eesti kodu silmnähtavalt, sest töötajate arv kasvab iga aastaga ja nende töötajate seas leiame meie rahva õilsamaid tütreid ja poegi, kes rahvuslikku tööd tegema on õppinud gaidide ja skautide ridades.

Elagu nooruskevade, elagu skautlus, mis kaunistab seda kevadet ilusate õitega ja toob päikesepaistet ka mahajäetud viletsasse kodudesse, elagu skaudid ja teiega ühiseid sihte taotlevad gaidid, kes teevad õilsaid heategusid oma rahva kasvatamise alal.

Skautlik käepigistus kõigile noortele ja skaudi sõpradele.

N. KANN

Skautmaster,

Eesti Skautide Maleva Peavanem.

Toimetuselt.

Lugupeetud skaudisõbrad ja teie, mu poisid, hundipojad ja skaudid! Täna astub teie ette „Eesti Skaut“ alustades oma 15. aastakäiku. Austage juubilari! 14 aastat on järjekindlalt paranenud „Eesti Skaut“, ja juubeli aastakäik tahab teile olla eeskujuks oma korrapärase ilmumise ja tuumaka sisu poolest.

Mu poisid, paneme kõik käed külge ja austame jubilarit, tõstes tema aastatellimiste arvu maksimumini. Kuna see aastakäik töötab saada ka sisult parim, tõstke tellimiste arv üle tuhande! See on ju väga lihtne, kui iga viies skaut tellib omale aegkirja — ja eesmärk on hülgavalt täidetud. Aga kes meist tahab olla esimene ja teine skaut, kes ei suuda kokku hoida üht senti nädalas, et kätte saada vajalikku 50 senti? Mu poisid, ma olen kindel teie skaudivaimus ja kokkuhoius, ning loodan, et valmistate mulle meeldivaid üllatusi jubilarit austamisel sel alal, mis on usaldatud teie kätte.

Toimetus omaltpoolt aga garanteerib, et ajakiri ilmub korrapäraselt ettenähtud tähtaegadel ja jõuab igale tellijale õigeaegselt isiklikult kätte. Ka sisulises osas on läbi viidud terve rida uuendusi, mis on võimalikud vaid ainult seepärast, et toimetus, mitmesuguste ümberkorralduste tagajärjel koosneb mitte vähem kui kaheksast energilisest skautmasterist, kes oma parima toovad „Eesti Skaudi“ altarile.

Armsad noored! Võtkem endid kokku, siis suudame ühisel jõul üles näidata suurt austust oma jubilarile, mis toob kasu vaid meile endile ja süvendab usku meie võimetesse.

Toimetus.

Poola skautide juubel-laager.

Poola skaut-liikumise 25. a. tegevuse tähistamiseks korraldati suur-laager Spalal 11.—25. juulini s. a., millest võttis osa ka 22-liikmeline eesti meeskond pastor P. Kuusiku ja skm. V. Birki juhtimisel.

Teele asusime Tallinnast 6. juuli õhtul, peatudes päev Riias ja Vilnos ning 3 päeva Varssavis, tutvudes selle aja jooksul paljude ajalooliste ja huvitavate kohtadega ning luues sõprusi kohapealsete skautidega. Kõikjal oli vastuvõtt sõbralik ja lahke.

Spala'sse jõudsimel 12. juuli lõunal, Jaam oli ümbritsetud kõikjal paljude lippudega, nende hulgas paistab silma ka eesti sini-must-valge.

Siin keeb elu. Liikumist on palju, sest saabus rong paljude skautidega, keda tarvis kohale juhtida. Pakid autosse ja poisid rivisse. Sammume orkestri järel paljudest laagritest läbi, kuid meile määratud kohale ei jõua. Vahetevahel kaob lootuski leida meie laagri platsi. Lõpuks ometi oleme kohal. Naabruses asuvad Vilno skaudid, kes tuttavaks said juba Vilnos, kui külastasime nende laagrit läbisõidul.

Määrame kindlaks laagri piirid ja püstitame telgid. Materjali laagri ehitamiseks on siin külluses, kuna ladu asub lähedal, kus kõik saadaval: latid, lauad, naelad, kivid, savi jne. jne., ehita mis aga soovid. Nii kulub meil

veel järgmine päev väikeste laagritööde peale.

Nüüd hakkab juba selguma ka laagri maaala, mis võtab oma alla ühtepidi 5 km ja teisest küljest 3 km. Varssavist Spala asub 160 km eemal ja on selle-poolsest kuulus, et seal asub Poola presidendi jahiloss, mis on ümbritsetud suurtest metsadest. Lossi ümber asub suur korrastatud park suure staadioni ja teatrimajaga. Igal sügisel korraldatakse siin suur lõikuspidu, kuhu kokku

suur jumalateenistus paljude preestrite kaastegevusel.

Ilm, mis kogu aeg töötas vihma, muutub võimatuks. Valab kui kapaga, kuid vaatamata sellele kõik jäävad paigale ja jumalateenistus kestab edasi. Kõik on läbimärjad, kui raugab vihm. Nüüd liigub president koos külaliste ja juhtidega kõrvalolevasse suurde teatrisaali ja avab laagritööde näituse, lõigates uksele ette asetatud Poola rahvuslindid katki. Vaadeldakse huviga vätjapanee-

Eesti gaidid ja skaudid Spala jaama ees.

sõidab palju talurahvast kõigist maa-kondadest üle Poola. Pidustustest võtab osa alati ka president ja annab pidu-söögi osavõtjatele suures teatrisaalis. Nüüd olid aga kõik need ehitised ja maaalad kasutada skautidele.

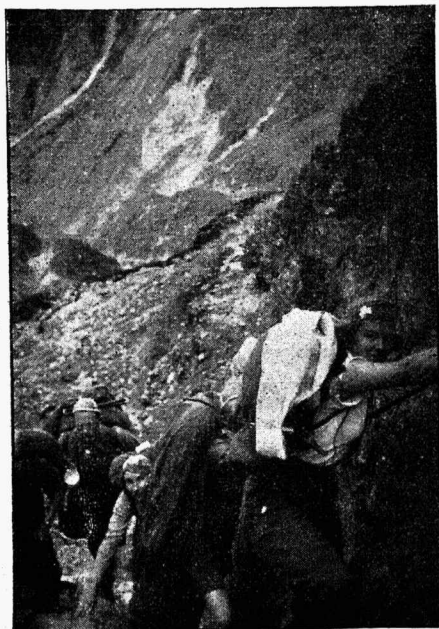
14. juulil on laagri avamine presidendi poolt staadionil. Jõudes väljale silmame kohutavat skautide rivi, kus olla 20.000 sk. ja 10.000 gd. (gaidide laager asus teisel pool jõge). Rahvusi on siin 20. Õige arvukalt on esitatud ungarlased (500) eesotsas peavanem krahv Telekiga; tšehhe 300, rumeenlasi 250 jne. jne.

Juhid rivistatakse ülesse tribüüni vastu. Fanfaarid kuulutavad presidendi saabumist. Presidendile tutvustatakse kõiki juhte, mille järele president peab lühikese avakõne. Tribüüni keskel algab

kuid, mida on õige rohkesti ja nende hulgas leidub palju huvitavaid skautide algupärandeid. Nüüd suundutakse tagasi areenile, kus algab suur defilee. Kaheksa isikut reas, kestab läbimarssimine 2 tundi 5 min. 8 orkestrit mängivad vaheldamisi. Kõige mõjuvam neist oli ungarlaste oma, kuulsa Rakoži marsiga. Ka tšehhi ja poola orkestrid on väga head ja suure koosseisulised. Palju huvi pakub hundipoegade läbisõit suure kisaga oma sõjavankritel.

Järgnevatel päevadel külastab laagrit poola skautide president Vojavoda Grazinski koos laagri juhi Olmbromski ja paljude teiste skaut-tegelastega. Tihti külastavad eesti laagrit ka ungarlased, kelle hulgas alati näeme aga krahv Telekit.

Iga päev on laagri külastusi, etteasteid areenil, võistlusi, etendusi teatris,

Tatra lumiste tippude poole!

rännakuid ja vastuvõtte. Ei möödu aga pea ühtegi päeva, mil vihm ei külasta laagrit.

Laagri lõpupoole algasid ekskursioonid. Nii külastasime Chestohova't, Krakov'it, Weližka't, Zakopane't ja väikese grupiga tegime 3-päevase rännaku mööda Tatra tippe.

Tallinna tagasi jõudsime 28. juuli hommikul.

Kokkuvõttes laager oli väga suur ja laialdane, mille korraldus nõudis väga laialdast juhtkonda. Raskusi tegi eriti toidu transport, sest ei ole lihtne toidustada 30.000 inimest, kuna kõik kraam tuli kohale tuua Varssavist ja isegi kaugemalt.

Kindel on aga see, et kui laager oleks korraldatud mõne suure linna lähedal, oleks see võinud paremini korda minna. Ka see asjaolu segas laagri elu, et ekskursioone korraldati laagri ajal.

Skaut-liikumine Poolas on õige suur, mis haarab oma ridadesse 100 000 skauti, 40 000 hundipoega, 5000 meriskauti ja palju tähtsaid vanemaid tegelasi ning skaut-sõpru.

V. B.

Kui vikingid tulid ...

Muistsel iseseisvuseajal, üle tuhande aasta tagasi, elas Kuris lugupeetud hällpäine külavanem Pärt. Tema poeg Mikkk oli aga liigselt uhke isa ametile ja seepärast kõrk ning ninatark.

Kord tuli Mikkul mõte — külastada sõpru naaberkihelkonnas Hiiesaares, ja ta tormas talli poole, et käskida sulast saduldada linalakk. Iseloomult uhke, ei pannud ta harilikult tähele, mis tegid teised tema läheduses. Nii ka nüüd — ettevaatamatult, pea püsti tormas Mikkk sisse talliuksest. Tallist tuli Olev, tallipoiss, hobuseid jootmast ja puhastamast, kui Mikkk talle otsa tormas. Kokkupõrkel paiskus raske puust ämber Olevi käest ja must, porine vesi leotas ning määris Mikku puhtad rõivad.

Mikkk vihastas. Ta nägu kahvatus suurest ärritusest ja metsikus meelega has karjus ta: „Kas oled mutt, et ei näe, kuhu jooksed!”

Ehmatusel alul keeletu, püüdis Olev kogeleda vabandusi. See ajas Mikku

marru. Ta ei suutnud end enam talstutada ja tormas ääretust vihast aetuna Olevi kallale — löi, kägistas ja söimäs ise sealjuures.

Kojast tuli Mikku isa Pärt koos küla targaga. Nad vaatlesid poiste riidu vahele segamatult ja alles siis, kui poisid neid märkasid, lõppes riid. Mikkk hakkas ägedalt isa ees sulast süüdistama ettevaatamatuses ja lõpetas oma söimu kahetsusega: „Oleksin pidanud teda rohkem õpetama!”

„Sul polnud ju õigust Olevit lüüa, sa ise olid süüdlane ja hoi, et mul edaspidi ei tarvitse su meeleägedust ette heita. Ma nägin ju kogu sündmust pealt,” noomis isa Mikku ja pöördus siis Olevi poole: „Kui sul midagi peaks juhtuma, teata alati mulle!” Pärt ja tark lahkusid.

Mikkk seisis mornilt, vahtides vihaselt talli uksele seisvat Olevit ja karatas siis äkki: „Mutt, pane ruttu ratsu valmis!” Hetkeks tormas Mikkk tarre ja ilmus

uuesti talli juurde. Hobune polnud veel saduldatud ja pöörases vihas haaras Mikk mõõga järgi. Mõtlematus endakaitstes hüppas Olev eest ja paiskas käest lahti sadula jaluse, mis hooga pörkas Mikule otse meelekohta. Mikk kahvatas, kaotas tasakaalu ja kukkus; helelepunane verenire valgus ta meelekohalt kruusasele maale.

Olev jahmus. Ta oli tapnud oma peremehe poja. Ääretu hirm ja piinav kurbus vallutasid ta südame. Teadmata miks, põgenes ta sündmuspaiгалt — tormas läbi metsapadriku kodutallu ja jutustas hirmust värisedes juhtunust.

„Õnnetu,” ohkas isa, „sa tapsid vanema poja! Nüüd oled sa lindpüü; sind võib mahalüüa igäuks! Pead põgenema kaugele siit!” Nuttes pakkis ema leiba ja karuliha niinekoorrest kotti ja ulatas pojale. Noruspäi hiilis Olev kodunt piki salajasi radu, pöösaste varjus, kün-gaste taga ja orgude sügavusis kuni jõudis mereni.

Põldudel töötavad naised ei märganud teda möödumas ja ta peatus. Kuid isa hoiatussõnad tulid jälle meelde ega annud puhkamiseks mahti. Olev peitis end kõrkjaisse rannal. Kõrkjate salapärase kohin kohutas teda ja pingutas tähelepanu. Võpatudes kuulis ta vee pladinat enda lähedal. Kuid hädaohtu polnud, vaid vigase tiivaga part põgenes hirmunult. Pikad õõtsuvad pillirood noogutasid manitsevalt päid ja Olevi aeglasel, krabiseval sammul segasid roogude salapärasest kahinat.

Pika väsitava vantsimise järgi jõudis ta kaugele merre ulatuvale neemele. Peites end kadakapöösaste vahele, avas ta leivakoti ja toit maitse paremini kui kunagi varemalt. Lebedes rahulikult pöösas varjus, uinus ta hetkeks, kuid samas äratasid ta unenäod tagaajajaist.

Eemal roostikus prääksusid pardid, siuksusid roolinnud ja kisasid viiressed. Kisa võttis ikka rohkem hoogu, kuni muutus metsikuks lärmiks. Olev taipas — selline kisa tähendab inimeste lähedafolu. Ta ronis kivi otsa, varjates end kivi taha lärmile vastassuunas. Linnud lendasid hirmunult läheda metsatuka kohal, metsast tõusid leegid ja suits. Tule ümber askeldas inimesi; hele naiste kisa, meeste karjumine ja koerte hulgumine täitis õhku. Videvik saabus ja üha selgemalt oli näha majade põlemist.

Roomates ja veristades end kareada rannarohu vastu, hiilis Olev sündmuspai-gale lähemale. Juba oli kuulda meeste võiduröömsaid hõikeid ja sõnu, kuid Olev ei mõistnud neid — see oli võõras keel. „Vikingid on tulnud,” aimas ta, „kauged põhjalased, tulnud röövima ja kättemaksma saarlaste röövetke eest Rootsimaale!” Tagurpidi roomates hakkas Olev kaugenema, et viia röövlite maaletungist teadet kodukohta. Kuid seal, keegi ragistas võsas! Keegi lükkas puhmastiku laiail ja tuli taarudes tema poole — see oli Mikk, inimene, kelle tema tapnud! Ta elas siiski!

Olev pidi karjatama röömu pärast. Ta mõistis — Mikk oli märganud Hiie-saarde tunginud röövjõuku ja peitnud end puhmastikku, et jälgida nende tegevust. Miku nägu ja käed olid kriimustunud ja riided närunenud võsas ronimisest.

Olev tahtis tõusta ja kõnetada Mikku, kuid enne ilmusid võsas kaks metsikut karvast nägu. Mehed kargasid püsti ja lähenesid. Üks neist kandis rasket mõõka, teine lühikest oda ja kahe-teralist kirvest. Pantriten kargasid nad Miku kallale. Vahvalt võitles Mikk oma elu eest, kuid libises niiskel maal ja lamas hetke pärast röömust röökivate vikingite jalge all. Olev oli pingutatud tähelepanuga jälginud võitlust, nüüd haaras ta võõlt jahinoa ja tormas Mikule appi. Raske, ootamatu hoop lapiti mõõgaga paiskas ta meelemärkusetul maha.

Kuumust hõõgus talle näkku kui ta ärkas. Nad lamasid seotult Mikuga põlevate majade läheduses. Valju raginaga langes sisse ühe maja katus. Joovastus-hõigetega liikusid vikingid põlevate hoonete ümber, tallasid toorelt üle maas lamavate surnute ja haavatute ning kandsid varandusi oma tohutusurele kõveranaliselise laevale, mis seisis kalda ääres. Kaupade järele paisati laeva kätest ja jalust seotud vangid, eranditult neid ja noormehed, nende seas ka Olev ja Mikk.

Kogu seda tegevust juhtis raudrõivais hiiglane. Ta õlgu kattis karunahast mantel ja peas oli tiibadega teraskiiver. Nägu kattis tal tihhe süsimust habe ja silmad olid kui paar musti sitikaid — öela läikega.

See oli Must Torkel, — mees keda kartsid kõik Läänemere rannad. Tema käsul asusid sõudjad kohtadele ja rahu-

likult, nagu poleks midagi juhtunud, pööras laev oma kõvera nina Hiiesaaire rannalt Kuri poole.

Nõutult vaatasid poisid teineteise otsa — nüüd ootab Hiiesaaire saatust ka nende koduküla! Ja nemad teevad selle reitke kaasa, olles võimetud teisi aita-ma. Mõttes pöörasid poisid näod kõr-vale, nad ei suutnud selles koledas oo-tuses vaadata teineteise silmi.

Olev lamas suure rautatud kasti kõr-val, mille üks hingedest oli murdunud ja ripakil. Ta aju läbistas mõte — vast saab seda kasutada, Vikingite lauldes ja juubeldades laevalael, roomsa ja vaevaliselt edasi, kuni ulatas kätega rip-neva rauani. Valusalt löikas nõör kät-tesse, kui ta hõõrus seda vastu teravat rebenenud raua serva. Ja siis korraga — ta käed olid vabad! „Lama rahuli-kult,” käskis ta oma peremehe poega ja hetk hiljem olid mõlemad poisid va-bad. Ettevaatlikult ronisid nad pardale ja vaatasid ringi. Kuid juba märgati neid. Mikki otsis pardalt midagi enda-kaitseseks ja Olev sukeldus pikemalt mõt-lemata vette. Kül-m, roheline vesi ümb-ritses teda, kuid ta ei tunnud seda. Ta ujus vee all õhu lõppemiseni kopsudes ja tõusis siis pinnale. Kuid odade sadu võttis ta vastu. Neid langes kõikjale ta ümber, üks isegi taõas vist, sest mi-dagi tulist sähvatas ta lagipeal. Ta hingas ja sukeldus uuesti. Alles kalda kõrkjais ronis ta veest ja tormas läbi suitsevate ahervarte vahelt. Ta jooksis piki metsateed; maa oli liivane ja peh-me ning igal sammul vajus jalg süga-vale liiva. Verd nõretas peast, valgus näole ja kippus silmadessegi — kahe käega pidi neid pühkima. Kurk oli kuiv, süda tahtis rinnus lõhkeda, kuid ta jooksis.

Kodukülas oli kõik vaikne kui Olev saabus. Rahvas oli hiies pidutsemas. Ta vaarus sinna, otse muruplatsile rah-va sekka ja kogeles:

„Vikingid!.. Põletasid Hiiesaaire!.. Tulevad!” Rõhkem ta ei suutnud. Oli tunne, nagu oleks ta vajunud kusagile sügavale, pehmesse sulgvoodisse!

Halisevate ja nutvate naiste seas är-kas ta Pärdi talu õuel. Vaatles mõist-matult ringi ja tormas siis ranna poole. Kõik oli vaikne. Kuu puistas merele hõbedasi laastukesti ja polnud nähagi lähenevat hädaohtu.

Seal ilmus suur tume laeva kogu ran-nal kasvava salu varjust. Hääletult lii-kuvate aerudega libises laev randa, kat-tes kuu oma hiigelpurjega. Relvade sumbutatud kõlin teatas rõõvlite maale-tulekust. Kuid kedagi polnud, kes neile oleks astunud vastu. Juba kuuldus nen-de sammude müdinat liivasel teel. Olev põgenes pöösaste varju ja küürutas, kui kostis rannasalust metsik sõjakisa. Kuupaistel võis märgata, kuidas met-sast lendasid hõbeläikeliste otstega noo-led ja odad vikingite hiilivasse jõuku. Kamp mehi tormas tunglaid peakohal hoides laeva poole ja metsa vahel kos-tis võitlevate meeste ähkimine ja rel-vade tärin. Kuid vikingid olid nähta-vasti piiratud, sest keegi neist ei tõta-nud takistama laeva tungivaid mehi.

Olevi pea pööritas, ta liikus aeglasil sammel tagasi külla.

*

Verine pilt avanes tõusvale päikesele Kuri rannas. Rannalt tulev metsatee oli kaetud vikingite laipadega, nende laev oli tõmmatud kalda ligi ja vabasta-tud vangid kandsid laevalt maale oma röövitud varandusi.

Kuid Kuri rahva kodurahu oli sääste-tud, vaenlaste jõuk purustatud ja la-hingus võidetud rikkalikke varandusi. Olevist ja Mikust oli see lahing teinud südamesõbrad.

Vikingite aeg on vajunud kaugesse unustusehõlma, kuid selliseid poisse na-gu Olev, vajab meie kodumaa täna-päevalgi.

Jälgimas.

Läbi aasta välitegevust.

Miks? Skautline noorte kasvatusüsteem tahab tuua noori tagasi loodusesse ja seda väga kaaluvail põhjusil. Jälgige korraks noori, kuidas nende peasihiks kodus on leida võimalust pääseda toast. Skautline kasvatusüsteem on ainult seepärast noorte poolt armastatud, et see seob noorte loomulikud tungid kasvatusliikude põhimõtetega. Juht, kes on valmis aasta ümberringi viima välitegevusele, on noorte poolt palju enam lugupeetud kui see, kes vaid ainult pakub sisemist tegevust. Välitegevuse ja laager viivad poisi ja juhi teineteisele lähemale ja süvendavad vastastikust arusaamist ja lugupidamist. Väljudes eeltoodust, on rühma tegevuskavaks 50 nädalat laagri ettevalmistust ja 2 nädalat laagrit.

Millal? Mõned juhid soovivad aastase tegevuse täpselt ära jaotada kuude ja päevade peale, eeldusega, et see aitab arendada noortes reeglipärast tegevust ja huvi, tehes tegevuskavas kindlat vahet suve, sügise, talve ja kevade vahel, kuid soovitamam on mitte vahet teha kindla joonega suvise ja talvise tegevuse vahel. Skautlisel alusel töötava poisi tegevuses esinegu aasta

ümberringi huviküllane välitegevus, mis olgu suunatud katsele vajaliku teadmise omamiseks kui ka laagritarkuses süvenemise ja sinna juurde hädavajalik sisetgevus asjade läbivõtmiseks, mida ei ole võimalik läbi viia vabas looduses.

Kuidas? Hästi läbikaalutud välitegevuse programm hoolitseb kõigi iseloomu omaduste kasvatamise eest praktiliste õppuste, oskuste, tähelepanu, laagritarkuse ja enda ning teiste abistamise läbi. Salga süsteem on eeskujulik selles, et tema võimaldab jagada poisse huvialade järele, mis omakorda võimaldab tegevust teha huvitavaks kõigile rühma liigetele.

Kus? Tuleb teada, kuhu minna ja miks. Kas on ka ilus laagrikoht, mis rahuldab meid. Laagrikoha otsimine on ka skautlemine. Silmaga näha, kõrvaga kuulda ja mõttekujutused sinna juurde määravad igale mafkale tema asjaliku osa. Sügavad metsad, hääd ujumisvõimalused ja teised paremused on soovitatavad, kuid loovuta need ning nende aset peab täitma huviküllane tegevus. Tervita kõiki võimalusi, et luua poistele midagi head ja huvitavat, siis oled sa tõsine poiste juht ja kasvataja.

Rühma aastane

	Oktoober	November	Detsember	Jaanu ar	Veebruar
Ühe päeva ettevõtted	Heateod, etnograafia, ligimese aiatamine, vaba aja tööd, käsitööd, jälgimine ja jälgede lugemine			Talismängud, uisutamine, suusatamine, lindude toitmine	
Jalutuskäigud	Kindla kavaga ja iseloomu				
Oöpäeva matkad	Tähelepanekud looduse ja ilmastiku kohta, kalapüük ja metslooma jaht			Talvelaagri koha otsimine ja looduse tundmaõppimine talvel	
Pikemad matkad ja rännakud	Matkad praktilisteks töödeks materjali hankimiseks		Matkamised uiskudel ja suuskadel, rännakud lumes		
Lühiaja laagrid	Nädala lõpu.				
3-5 päeva laagrid					
Suvelaagrid					
Talvelaagrid			Talisporti arendamine, võistlused ja talvelaagrid		
Välitegevus	Puu seemnete korjamine		Liuvälja ehitamine, kelgu ja suusamäe tegemine	Looduse vaatlus talvel	
Harjutused	Katsetele ettevalmistamise teoreetiline osa, kehalised harjutused, häired, laagri tehnika.				
Maleva ühistevõus	Juhtide aastakoosolek			Jääpidu, talimanöövrid	Talisporti võistlused
Rühma staabi tegevus	Koostada suvise tegevuse aruanded, võtta vastu Eesti Skaudi tellimised	Kindlaks määrata talvelaagri juhtkond ja ülesanded, ühenduste esitamine Peastaabile.	Aastase tegevuse kokkuvõte. Emapäeva ja jõulupuu ettevalmistused	Alustada uue aasta tööd ja plaanitseda tuleviku jaoks	Muretse laagri laagri platsi ja võtjaid. Panna

välitegevus.

Märts	Aprill	Mai	Juuni	Juuli	August	September
võimlem. pioneeritööd, muusika, laul, joonistus, tervishoid, mudelite valmist. kroonika, ajakiri. Maleva õppelaagri ettevalmistused Katsed ujumises, ujumisharjutused, elupääste harjutused Metsasaaduste – seente, marjade, pähklite jne. korjamine Pesakaatide ülespanek lindudele Katsed vabas looduses Koondused vabas looduses ja laagrituled						
arendamise sihiga rühmaga ja salkadega						
Matkad loodusesse, puude istutamine, kalapüük		Ööpäeva matkad, uurimisretked kompassi ja kaardiga		Tähelepanu väärivate ja ajalooliste kohtade külastamine		
Matkamine teedel		Rännak-laagrid Ajaloolised rännakud	Rännakud paadiga, luuramised, ronimised, õppekäigud, ratsutamine, metsade ja parkide külastamised nende fundma õppimiseks. Tunne oma kodumaad.			
ühapäeva ja ööpäeva laagrid						
	Lihavõtte vaheajal suvelaagri ettevalmistuseks	Juhtide laagrid	Eksamitele ettevalmistuse ja vastuvõtu laagrid Rühma juhtide õppelaager			
			Rühma ja maleva suvelaager 3 üleriikline suurlaager			
Looduse vaatlus: Tema ärkamisel, õitsemisel, suvel ja sügisel. Kollektsoonide ning õppetabelite koostamine ja täiendamine.						
koka kool,	Katsejle ettevalmistuse praktiline osa. Sideteenistuse harjutused maastikul. Sideerialalised võistlused.				Välimängud eriülesannetega jalutuskäigud	
Lennuki mudelite valmistusvõistlus	Jüripäeva pidustused	Jahimudelite valmistamine ja võidusõit	Salga võistluslaagrid	Ujumise ja spordivõistlused		Välistsereemoniid, uute liigete hankimine
tarbeld, koosta laagri programm. Kogu andmeid selle ümbruse kohta, registreeri laagrist osapearõhk suurearvulise suurlaagrist osavõtjate peale, esitada ülendused.			Laagri ülesehitus, järeilvalve	Suurlaagrist osavõtt	Alga järgmise suvelaagri ettevalmistusi	Vaata järele nädalalõpu ja ööpäeva laagri kohad

Pilk möödunud aastale.

Skautlus lõhkeb?!

Nii võiks mõelda, jälgides meie organisatsiooni tohutut paisumist ja laiendamist möödunud aastal. Tõeline „lõhkemise” võimalus ei tule aga kõne allagi, sest selleks on meie suurmaleva nahk liiga hästi pargitud ja pingutatud paljude aastate kibedate „katsumistega”. Ta mahutab veel küllalt noori põlvpüksimehi, ilma et karta oleks sündmust, mis teid pealkirja lugedes jahmatama pani.

Kuid fõsias on, et skautlus oma edu-ga annab silmi ette isegi Itaalia vägedele Aafrikas. Tallinna maleva juhid on püsti hädas — ei jõua malevasse astuvaid hundipoegi ja skaute enam kirja panna: nii pikk saba ootab maleva kodu ukse ees. Kõik tegelased on rakendatud nimestiku kirjutamisele, nii et maleva kodus oleks jäänud remont tegemata, kui juht, master Riks ise poleks tõmmanud jalga oma vanaisa pükse ja hakanud seina pintseldama. Sellegi pärast oli arutusel palgalise sekretariaadi asutamine, nagu see olemas teistel suurtel organisatsioonidel.

Koolmeister — skautmaster Pavelson on Nõmmel heaks teinud kõik eksimused, mis iial tehtud koolmeistrite poolt. Nõmme maleva omab nimelt iga kooli juures skautrühma. Võib-olla, et see polegi tema teene, kuid rühmad on tekkinud koolide juurde ja tema on koolmeister, sellest see järeldus.

Pärnu poisid said erilist kiitust riigivanemalt, mis väljendus sõbralikus peasilitamises väikesel hellakesel, kes riigivanemale andis lilli. Kuid see kiitus polnud vist mitte ainult lilled eest, sest skaudiposte eeskujulik rivi oli kui legion teiste noorsoo organisatsioonide rivijuppide kõrval. Ja skautide vana sõber major Pulma demonstree-riis isiklikult pesuehtsat skaudi vaimu, ronides lühikestes skaudipükstes suure kivi otsa, et sealt anda märku elagu hüüdmiseks lahkuvale riigivanemale.

Samasuguseid suuri sündmusi on igal pool üle kodumaa. Rõngalinn, või ameri-likus keeles Võru ühes oma saside ja susikatsikatega teeb palavikulisi ettevalmistusi suureks juhtide nõupidamiseks. Põhja-Eesti meeste jaoks on juba kind-

laks määratud tõlkide ja juhtide korpus, kes igal õhtul maleva kodus hoo-iega harjutavad kaugete põhja skaut- vendade murrakut. Sest omal jõul ei saa nad poest isegi kõige hädavajali- kumaid toitaineid: kvassi ja kollast saia kätte.

Rakverest ei kuuldu praegu palju uu- diseid, kuid kõneldakse, et põhjapool- sete suurjuht, master Eerik, olla pöö- ranud igavesti selja „riigivastasele te- gevusele”. Ta ei kuulu enam nende meeste kilda, kelle kohta öeldakse — poissmees, ja on sellega eeskujuks Rak- vere paljudele roveritele.

Haapsalu... sellest peab kõnelema pikemalt! See suve möödumisega unu- tatud tervispori linn sai veel hilissü- gisel suure ühepäeva-suvitajate rünnaku osaliseks. Terve skautide peastaap ees- otsas peavanemaga ja tagaotsas paljude teiste tegelastega käis kuulsas Para- lepa metsas sügistormi vanne võtmas ja uurimas, kas ei peaks mere kuivatus- töödega suurlaagri platsi suurendama. Sest meie suurlaagrites juhtub paha- tihti nii, et poiste arv ei vähene mitte iga uue arvestusega, vaid neid voolab kokku enam kui arvestatud, vaatamata sellele, kas metsaalust ja telke jätkub või mitte.

Kuid Haapsalu linnavalitsusele peab tundma kaasa. Suvitusjärelpärimisi tu- levaks suveks aina voolab: kodu- ja välismaalt. Möödunud nädalal otsiti paleed Rootsi kuninglikule perekonnale ja alles hiljuti tuli umbes samasisuline telegramm neeguselt; uskuge või mitte. Ja Paralepa ehitatakse Baltimaade sü- gavaim puurkaev filterveevärgiga, mis peab suurlaagrit varustama karastava keelekastega. Kui see kaev mitte tule- vaks suveks valmis olema ei peaks, siis jätkuks seal tööd Haapsalu kaevupu- rijail nende endi arvates kolmeks inim- põlveks, sest Haapsalus pole selle töö mehi mitte väga palju.

Üldiselt on meie skaudipoisid nii kan- ged mehed, et neist kirjutavad isegi ajalehed. Lugesin vähemalt ühe põneva jutu möödunud aastal skaudipoistest, vist järvalastest. Mõned neist olid lan- genud metsas pähkliil olles metsikute

indiaanlaste küüsi ja pääsnud sealt päris elusalt ja tervelt. See võis olla müdugi nende endi vaprus, kuid mina leian veel ühe teise põhjuse. Need võsarüütlid kuulusid, nagu leht teadis, ka kuhugi noorte organisatsiooni ja küllap neil tuli enne skaudipoiste skalpeerimist meelde üks ära unustatud seadus: „... on igaühe vastu lahke ja viisakas.”

Peastaabist on raske midagi kirjutada. Seal on nii kibe töö, et kellelgi pole aega sulle sõnakestki öelda peale „tere-tere”, mida nõuavad skaudikombed. Mehed on kõik ülejõu koormatud, kuid palju koormaid on siiski veel, mis pole kellegi seljas. Igaüks nohiseb oma töö kallal, ainult vanad skautmastrid Mitt ja Koik vaidlevad. Majandusemees Mitt küsib, palju anda puid suurlaagris iga poisi kohta. Staabiülem Koik aga ei tee

puudest väljagi ja arvab: „Anname haugu!”

Näete, selles see probleem seisabki — mis asja ja kui palju?

Kuid ega karta pruugi, et suurlaagris kütteta jääb. Suveni veel kaua aega ja võib-olla on selleks ajaks kokku lepitud juba põlevkivi või õli küttele. Kodumaa kaup puha!

Nii nüüd on lood selle „lõhkemisega”. Tunnuseid on, kuid eeldusi ei tea teha. Aga küllap vist ikka lõhkeb, ja niisuguse mürtsuga, et neid „kardetavaid” skautluse batsille paiskub täis kogu kodumaa, millest võrsub igasse külla ja metsakolkassegi salkade viisi skaudipoisse.

Jämesäär,

mees Metsikust Läänest.

8. rahvusvaheline skautide konverents.

Tänavu peeti Stokholmis 8. ülemaailmik rahvusvaheline skautide konverents 3.—8. juulini. Niisugused ülemaailmliku ulatusega konverentsid peetakse iga kahe aasta järele, kus ka valitakse rahvusvaheline skautide komitee kaheks aastaks. Samal konverentsil esitatakse tegevuse aruanded skautluse liikumise kohta möödunud kahe aasta jooksul ning arutatakse ajakohaseid skautlusse puutuvaid küsimusi ning tärbekorral tehakse otsusi nende kohta.

Konverents jättis suurepärase mulje. Ei saa siin mainimata jätta, et rootsi skaudid on kuulsad erilise korraldus-anni poolest. Konverentsi asukohaks oli valitud riigipäeva maja teise koja istungisaal. Konverentsist võtsid osa ligi 30 maa skautide esindajad. Ning kõigi osavõtjate maade lipud lehisid riigipäeva hoone ees. Isegi kogu linn oli selleks lipuehtes, mis jättis väga üleva mulje. Lippude seast ei puudunud ka eesti lipp, sest meid esindas kohapeal skm. H. Paalmann. Korraldatavast laagrist võtsid osa Eestist skm. E. Jõgi, kes ühtlasi oli ka eesti skautide laagri juhiks, siis veel skm. H. Michelson, skm. E. Kublin, I j-sk. I. Paalmann, I j-sk. J. Depmann ja I j-sk. V. Grünberg.

Iga maa võis saata kuus hääleõiguslikku esindajat. Kõige kaugemad esindajad olid Siiamist, U.S.A. ja Egiptu-

sest. Rahvasteliitu esindas hr. B. Renborg, kes avamisel pidas vaimustava kõne skautluse kohta ning esitas rahvasteliidu tervituse.

Konverentsi kava oli järgmine:

3. augustil. Tutvumislõunasöök Haselbackeni restoranis.

4. augustil. Matk Ingarörni rändskautide laagrisse.

5. augustil. Konverentsi koosolekud riigipäeva majas. Stokholmi linna kutse teele Stokholmi linna raekojas.

6. augustil. Tutvumissõit Stokholmi linnaga turistide autodel. Prints Gustaf Adolfi ja printsess Sibylla tee Haga linnas.

7. augustil. Konverentsi koosolekud Mosebackeni restoraanis.

Konverentsil käsitletud küsimusist oleksid mainimisväärt järgmised:

Rahvusvahelisse Skautide Komiteesse valiti edised liikmed: major V. de Bonstetten, lord Hampton, hr. Walter W. Head, krahv Teleki, krahv Hutara, major Ebbe Lieberath, krahv Murty, pastor Moller-Gasmann ja dr. T. Strumillo.

1937. a. peetakse jamboree U.S.A. ja Hollandis. Kutse Hollandisse ei ole veel lõplik, vaid selgub alles novembrikuu lõpuks. Kui Hollandi saab korraldada vastavad kulud, siis peetakse jamboree seal.

Vaade Stockholmile.

Rahvusvahelise toimkonna 2 aasta aruanne näitab muu seas, et maailmas oli juuli kuus 1935. a. 2 472 014 skauti, kellest 361 539 olid juhid. Hiina ja Costa Rica võeti vastu uuteks skautmaadeks, mida kõiki nüüd kokku on 49.

Poolakad esitasid huvitava algatuse sellest, kuidas skautliikumine võib ai-

data töötä noorsugu. Ettekannet selgitati kino abil. Eriti tähtis, huvitav ja pikk läbirääkimine sündis hundipoegade liikumise kohta. Paljud kõnelejad pooldasid, et hundipoegade muinasjutud tuleksid teha rahvuslikuks, sest et Kipling'i džungli raamatu ainestik leitakse liialt õudne olevat. Eriti tugevasti rõhutati rahvusvahelise hundipoegade juhtide konverentsi korraldamise tähtsust. Ungari ettekanne täisealiste skautlustööst oli eriti huvitav ja avas rea uusi väljavaateid. Eriti pikki läbirääkimisi oli tuleviku jamboreede korraldamise kohta, mille juures esitati rohkesti endiseid kogemusi.

Üldiselt oli konverents paljuandev. Kasulikud olid ka läbirääkimised konverentsi kava vaheaegadel ja söögiaegadel erimaade skautjuhtidega. Eriti palju räägiti Ameerika skautjuhtidega, kes osutsid haruldaselt leidlikeks ja eralisteks poistetundjateks. Üldmuljeks ütlesin, et Inglismaa seniaegne tingimusteta skautluse ülivõim on siirdumas mandrile. Ungaris, Poolas ja muus mandririiges on skautluse juhtkonnas tähelepandavaid kõrgemaid isikuid ja rohkesti kasvatustöö tundjaid ning nendes maades riik ja seltskond suhtub skautlusse väga sõbralikult. Neis maades on arendatud skautlust edasi iseseisvalt ja näib, et inglasedki nüüd juba võivad tulla õppereisile mandrile, kui nad soovivad uusi viljakaid aateid ja töövõtteid.

Kuidas valmistan enesele skaudivöö.

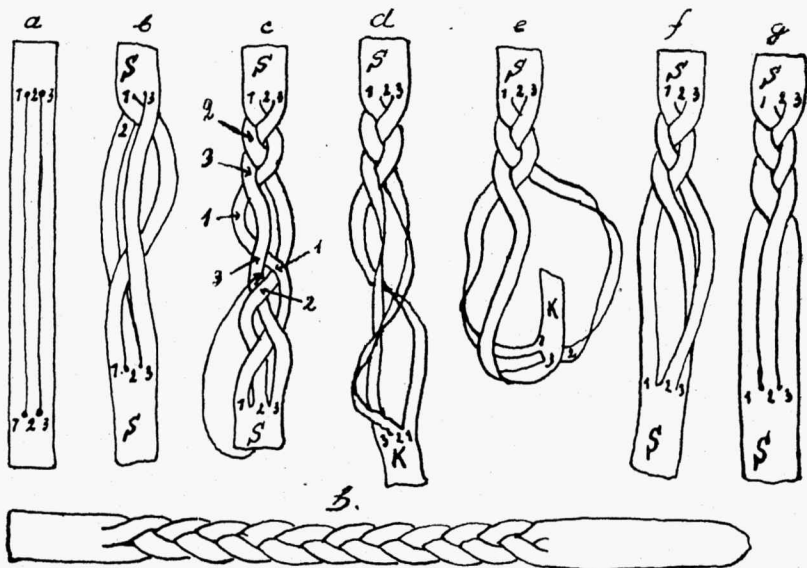
Skautlus seab tähtsale kohale käsitöö, sest omatehtud ese on meeldivam ja kestvama väärtusega kui masinatoode. Ühtlasi kasvatab käsitöö tegijas tööõõmu, lugupidamist töö vastu ja tööväärtuse hindamist.

Joonistel näeme lõhestatud rihmade punumist. Joonisel nr. 1. on kahe lõhega rihm. Vöö pikkus oleneb vöö kandjast. Sisselõiked märgime joonisel nr. 1, 2 ja 3. Alga punumist vasakult, pannes riba nr. 1 üle riba nr. 2 (esimene võte) ja pane riba nr. 3 üle nr. 1 (teine võte), nagu näidatud joonisel b. Jätka punumist, loendades iga riba üleminekut teistest üheks võtteks. Võte nr. 5 on tähendatud joonisel c. Järgmiseks kõrvalda rihmade sassimi-

nek vöö teises otsas. C joonisel võime näha, et rihmal on sile pool ülespoole, nagu märgitud joonisel tähega s. Nüüd tõmba rihma alumine ots läbi punumissilma, mis on moodustatud lõigete nr. 1, 2 ja 3 läbi (vaata joonis c) eest tahapoole. Tõmba vöö sirgeks nagu joonisel d. Ülemises vöö otsas on sile pool väljapoole, kuna alumine ots näitab karedate poolt ja on märgitud tähega k. See eemaldab osaliselt sassimineku. Kuues võte. Pane parempoolne riba üle keskmise riba. C joonisel teine riba läheb üle kolmanda. Nüüd kõrvaldada ülejäänud sassimineku. Pane alumine ots läbi parempoolse ribade paari eest tahapoole, nagu näidatud joonisel e. See aitab teha vööd sirgeks

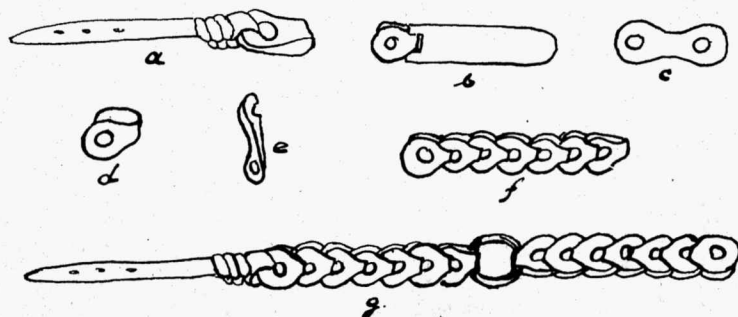
ja viib vöö asendisse, missugune võimaldab jätkata punumist. Jätka punumist, kuni lõhestatud otsad muutuvad liig lühikeseks, et silmast läbi tõmmata ja kõrvaldada sassiminekut. Nii jääb 5–7 cm, mis jääb punumata. See koht

täidetakse punutud osa pikendamisega, kuni see täiesti vallutab vöö lõhestatud osa. Vöö ühte otsa õmble pannel, teise õös ja kaunis vöö kandmiseks ongi valmis.

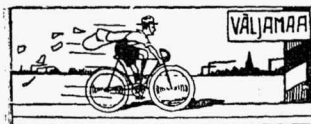
Joonis 1.

Peale vööde punumist võime tarvitada seda punumisviisi ka teiste pidemete, nagu ülesvõtte-aparaadi pideme, ohjade, käekottide ja ka käeuuride pidemete valmistamisel.

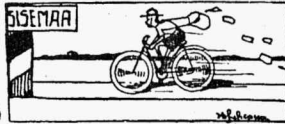

Joonis 2.

Samuti meeldivad on nahast lülitööd. Nahast lõigatakse välja üksikud lülid, ning meisterdatakse skaudivöö, randmekette, nagu selgitab juuresolev joonis nr. 2.

TEATE

Pärnu II karja hundid Doberani pikselaagris.

Mitmepäevalisile augustikuu vihmavanguile, mis hoidsid meid, rahutuid loodusse kippuvaid hundipoegi kodus nelja seina vahel ja lasid seal meil igavust tunda, järgnes ilus päikesepaisteline päev. Kohe olime kodunt väljas ja jooksime mööda rannaliiva. Siin saimegi oma karjahundiga kokku, kes ka oli mereranda „sommerdama” tulnud. Valteri, meie vanema hundipoja peas tekkis järsku kena idee minna ööpäeva laagrisse Doberani — skautide ja hundipoegade paradüüsi. Hunt nõustuski ja peale mõningaid korraldusi telgi, kaasa võetava kraami ja kogunemiskoha suhtes, oligi muusikaaeg läbi ja suvitajad valgusid merre suplema. Poisid ruttasid aga koju, et valmistuda rändlaagrisse minekuks.

Oli see ju uudsus! Harilikel matkul oleme küllalt käinud, isegi maleva laagris, kuid rändlaagris — sinna pole veel oma jalga saanud. Hunt oli sageli talveõhtuil meile rääkinud, kuidas ta koos teiste skautidega uidanud mööda metsi, kaasas telk, pajad-pannid, et päeva lõpule jõudes mõnes kenamas kohas laagrisse lüüa ja pärast öist puhkust edasi sammuda. Küll võis see kena olla! Iga hundu süda januneb selle järgi. Ja nüüd avanebki esimene võimalus, olgugi, et ainult üheks ööks, rändlaagrisse minna.

Hommik. Emake äratab mind juba kell pool seitse — ei taha kuidagi viisi tõusta, nii kena oleks veel natuke magada, ainult natukene. Siis aga järsku meelestub, mida eile tehti. Ja nii kiiresti kui välk olen voodist väljas. Ruttu riided selga, saapad jalga ja seljakotti pakkima. On ju täna see suurpäev — laagrisse minek. Pesnud näo, pole enam silmad nii unised. Pakin oma varustuse — teki, kamponi, seebi, käterätiku, emakese tehtud võileivad ja veel 8 toorest kartulit, sõõn, jätan kodustega jumalaga ja lippan seljakott seljas, tekk kokku seotult käes meie kogumispunkti — Majanduse Ühisuse nurgale.

Siin on ees juba kaks hundut, kes kannatamatult ootavad mineku algust. On veel 10 minutit kella poole üheksani — äramineku ajani — aega. Kaks minutit enne äraminekut ilmus kohale ka hunt, kes konstanteeris, et kõhal kõik üheksa matkajat: 6 hundipoega, keda peeti selle matka vääriliseks, Viljandi skaudipoiss Eugen ja hunt ise oma truu seltsilise Maksiga, väikese musta peniga, kes nii mitugi matka hundipoega-dega kaasa teinud. Veel korjab hunt vanemate kirjalikud load matkast osavõtu kohta poistelt kokku ja siis haidadaa...

On tõesti rasked kandamid, isegi väikesel Jaanil on täistuubitud seljakott seljas, ühes käes toore liha pakk ja teine hoiab telgipuid ülal. Kuid meiegi kompsud pole kerged. Mõni vanake peatub tee veerel ja mõtleb, kuhu see rongikäik küll suundub. „Tulevad vist jäärmargist,” arvab keegi.

Kuid rongikäik on tõesti naljakas. Kõige ees hunt ja Eugen, tirivad kahekesi telki, seljas rasked seljakotid ja käes küllaltki suured pambud. Siis hundud, igal ühel pamp käes või seljakotti seljas, mõnel poisil pann, kastrul, labidas või kirves käes. Kõige taga aga tuleb suure jooksuga Maks, oli käinud ühes hoovis kassijahil, nüüd ruttab teistele järgi.

Poisid on rõõmsad, rõõmsamad veel kui kunagi enne — oleme ju hundipojad, alati naervad hundipojad ning nüüd täitub veel meie ammune igatsus — ööpäeva laager. Lastes laulul hõisata, sammume mööda Jannseni tänavat trummipõrina saatel, mida teeb minu seljal kolksuv kastrul.

Esimene katastroof juhtub aga juba Siimo sillal. Valtril kukub komps maha ja tekki mähitud limonaadipudel puruneb. Ilma oleme sellest õnnistusest. Ruttu pakk lahti, pudelipõhjale jäänud vedelik kurku, kaasa võetud labidaga auk maasse, pudelikillud auku ja edasi — aeg ei tohi kaduma minna. Jalad harjades käiguga pole enam nii tinarasked ja isegi kandamid tunduvad poole kergemina. Matkapoisid ei tunne väsimust.

Oleme linnast väljas. Lauldes kõnnime mööda külateed. Maks ajab lambaid ta-

ga, kuid Raul, Maksi peremees, ei luba tal seda sporti jätkata. 4 kilomeetrit käinud, jõuame oma hariliku joogitalu kohale. Valter läheb tallu keelt niisutama, kuna teised jäävad kohe puhkama. Minuti pärast on aga Valter talust väljas, kuri perenaine söimates kannul. Kui naine hakkab rahunema selgub tema ärrituse põhjus. Nimelt olla Maks paar päeva tagasi teiste sarnaste „profustega”, nagu me oleme, sama teed läinud ja nende vasikal saba tagant ära hammustanud. Lubab kohe linna komandanturi minna ja vaadata kas koer saab pokri pistetud või ei. Hunt asus kohe perenaisega leppima ning lõpuks tuligi välja, et vasika sabaröövel polnudki meie Maks, vaid oli suur hundi-koer.

Jõuame Kirbu jõe äärde. Ronime paati ja varsti sammume karjamaal. Ees paisatab Doberani mets. Maa väheneb ja varsti olemegi metsas. Siin läheb teekond aeglasemalt, kuna poisid ei saa kuidagi end üle valitseda — kihab ju mets sinikaist. Siiski jõuame kella 11-ks Doberani, suud kõigil sinised. Raul läheb oma Maksiga head laagrikohta otsima, kuna poisid asuvad kohe vaba aega kasutama — viskavad end rohule pikali. Viktor istub maas, tema lesimisest ei hooli, vaid hakkab oma seljakotist prantssaia kõhtu laadima. Varsti on ka hunt tagasi ja liigume kolmsada meetrit edasi ainukesele kohale, kus sipelgaid pole, maleva laagri lõkkeplatseile.

Kohe algab kibe töö: Eugen ja Valter, tänane köögitoimikond, asuvad kööki valmistama, teevad päris kena pliidi, toiduinete keldri ja köögilaua. Teised püstitavad telgi, teevad söögilaua ja pingid ning hakkavad telki korraldama, sinna tehes riidepuid, seljakoti aluseid, laua j. m. Karli aga nikerdab käsnast küünlajalga — on tema ju selliseile asjule eriteadlane.

Töö kestab paar tundi ja selle aja jooksul on laager enam-vähem korras, väike Jaan korjab vaid veel risu kokku.

Metsas aga lõikavad poisid kuuseoksi ja tirivad suure kuhja telgi ette. See on voodite jaoks. Hunt lõikab okstel otsad teravaks ja topib maasse, tihedalt üksteise kõrvale, nii et oksad on kui jõhvid harjad ja katavad üksteist kui kalasoomused. Siia laotatakse tekid peale ja laagrihoodi on sama pehme kui

vedrumadratsi kodus. Hunt näitab nüüd igale poisile tema „kvartaali” kätte ja leiavad voodid kasutamist.

Kokad on aga ametis. Juba tund aega askeldavad kartulite ümber lisades neile ikka soola ja soola. Peavad nad ju kiiresti tegema, et kella kolmeks oleks lõuna valmis ja maitseks ka häa. Kogu aeg jälgib aga kokkade tegevust vesise suuga Maks, silmad kiindunud pannil särisevasse lihha.

Enne lõunasööki on väike supelus ja käte puhtaks nühkimine ning siis tuakse pann liha ja praetud kartulitega lauale. Algab metsik söömine ning kümne minuti pärast on Maks isegi panni ja noad-kahvlid puhtaks lakkunud. Siis ruttu põhku leiba luusse laskma.

Kuid ega metsa magama ei tuldud, ruttu maast lahti ja palli mängima. Mängiti siin küll kõiksuguseid mängu, küll palli-, küll luure-, küll jooksumänge ja tuhniti „vaenlasi” otsides. Isegi Kirbu äärne männik läbi.

Mootorpaadil jõudis kohale ka „vana sõber” Tartu maleva juht noorem-skautmaster Kaar, kes tõi poistele ponkse ja muutus seetõttu laagri Jupiteriks. Kuid koos master Kaarega katvus selge taevast mustade piksepilvedega varsti rabistas vihma kui oavarrest. Olime kui vangid telgis, kuid peagi kadus see üksildusetunne, kuulasime vihmakrabinat vastu telgiriidet ning laulsiime laule.

Järsku hüüab Karl: „Kus on Maks?” Ja tõesti Maksi polnud kuskil näha. Maksi saatuse pärast ei tundnud aga keegi kartust, oli ta varemgi mitu tundi metsi mööda luusunud. Kartus tõuseb südamesse aga Eugenil, kes vihma ja pikke käes silab kõõgi poole. Ja õigus! Kõõgikeldris lamabki Maks, nina ees puhtaks lakatud paber, milles enne liha oli. Oh sa kelm! Kogu meie liha tagavara!

Kell on juba pool üheksa ja vihma sajab ikkagi. Meil on küll hea telgis tondijutte rääkida, aga kõht hakkab ka varsti üles ütlema. Kokad tööle! Alguses tõrguvad, kuid varsti on telgist väljas ja jandavad tuleaseme ümber — pole ühtki kuiva puud saada, taevast aga tuleb kapaga vett. Varsti on aga siiski tuli üleval ja natukese aja pärast on ka teevisi valmis.

Sööme võileibu ja rüüpame tulikuuma teevett päälle ning märg tunne on varsti ihust kadunud. Kahju on, et vihma hak-

kas sadama, nüüd on kogu lõkkeõhtu rikutud, mets märg ja öisest luuremängust ka ei saa asja. Mis muud kui ruttu kõhtu täitma ja magama, näeb, mida homme päev toob. Kuid siingi häda. Master Kaarel ja meie valulapsel Karli puudub tekk ja ilma tekita on külm magada. Hundil tuleb aga jällegi idee — metsavahi juurde lakka magama. Minnaksegi.

Telgis areneb vahepeal ilus oleng. Kõik poisid pikali maas, Eugen üksinda laua ääres sepikut närimas ja kuuma teega keelt kõrvetamas. Räägitakse tondijutte, kuid üle kõige käivad jällegi Eugeni omad. Mulk teadis kõnelda, kuidas Viljandi järvel sõitnud mootorpaat 500 km. tunni kiirusega ning kuidas väiklõõnud rahapatakas ja raudvanta juudi peos. Samal momendil murdistab jälle hirmuäratavalt ja vaene Eugen pillab omale kuuma tee sülle. Oh see naeru!

Tagasi jõuab ka Raul lähimärjana. Räägib, et saanud Karlile ja Kaarele hea magamisaseme muretseda metsavahi lakka. Manitseb poisse magama jääma. Poistele aga hea jututuju ning räägitakse õudseid tondijutte kuni keskööni, mil mõnel mehel juba silmad kinni vajunud. Siis „kukenahk“ ja vaikus, iga mees kõvasti oma tekkii rullunud... Need, kelle elu alles algamas, on aga sääsed...

Ärkan Maksil haukumise tõttu. Poisid alles magavad, kuid Maks ei jää enne rahule, kui kõik on ärkanud. Hea oleks veel magada olnud. On hea soe, kuid käed ja jalad kipitavad — käisid ju sääsed kogu öö jooksul prukostil. Kell on seitse, tähendab õige ülestõusmise aeg. Algust sellele ei tee aga keegi. Hunt aga ei jää nii rahule, hüppab telgist välja ja varsti on Soodome ja Komorra lahti. Kes veel pikali, sellel tekk pealt ära tõmmatakse. Kõnnime kiki-varvul kasteses rohus, vilvõitu on. Taevast on pilves, kuid vihma enam ei saja, ainult puudelt rabiseb alla märjukest.

Sammume metsavahi talu poole. Tasa-kesi ronime redelit mööda lakka, igal sõetükil peos. Lakasmagajad magavad alles. Töö tehakse kiirelt ja sama ruttu kui tulime, oleme talu õues. Kuuleme, kuidas Valter laulab magajaile „sere-naadi“ „Pasunad hüüavad, tõuske üles magajad“. Paar minutit vaikust, siis ilmubi talli uksele sõega määritud nägu. Tunneme selles ära Karli, oma ohvri.

Talurahvas on juba ammu ülal, karjamaalt kuulub karjakellade helinat ja

metsavahi peni üksikud haugatused segunevad meie Maksil haukumisega. Aega pole. Ruttu mere äärde, siin natuke võimlemist ja siis pesema, julgemad isegi suplema.

Tagasi laagrisse. Kokad asuvad kohe teed valmistama enne korjates vabarna-varssi. Poisid riietuvad ja hakkavad oma asju pakkima, kuna taevast on üleni pilves ja mere äärest paistab selgesti, Sööme võileibu, rüüpane teed peale ja küpsetame kartuleid. Täie hooga põletame laud, pingid ja köögiriidid ning oma kuuseoksisest madratsit põletades levib suits, mis paistab kaugele merele ja mõned võivad isegi arvata, et Doberan põleb.

Lähem Eugeniga kohviku poole, kavatsust natuke maiustada. Kuid kohvik oli tühi, mitte midagi polnud osta, ei ühtki koogikest ega pirukat. Nukralt tulime tagasi ja mõtlesime, et milleks küll see kohvik on kui sealt midagi pole saada.

Ruttu pakkisime asjad, puhastasime telgi, tegime viimase supeluse ja siis tagasi, kuna vihmapiilved lähenevad kohutava kiirusega.

Liikusime tulnud teed mööda karjamaal, lauldes, kuid poole vähemad kompsud seljas.

Rutates jõuame kella ühe ajal linna, jätame jumalaga ja sammume igatüks koju. Siis aga hakkas vihma sadama, mis veel praegugi kestab.

Kahju oli nii vara koju tulla, kuid trööstime end sellega, et läheme uuesti Doberani, nii pea kui jälle mõni ilus ilm, sest tuttav skautide laul:

... „Sest lalugem nüüd ja ikka ka, ma Doberanis tahaks viibida...“ heliseb ikka ja alati kõrvus ja kisub meid salajõul meie paradüsi poole.

Nüüd aga oleme uhked — oleme ööpäeva laagris käinud, ainult meie — kuus hundipoega ja oleme selle võlu maitsnud, olgugi, et natuke vihmase kõrvalmaitsega.

Roy.

Must kotkas pajatab Saare poistest.

Palju päevi pole ma enam jaksanud võita väina vooge, viima sõnumeid saare poiste tööst ja võitlusist „Eesti Skaudile“. Vanaks hakkas jääma! Kõnna siiski, vaatamata suurtele tormidele, mis purustasid laevu meie saare karidel, jul-

gesin alustada lendu üle „Mustsulgede kolme öökulli vigvami” Tallinna poole. Ega ma vist teassammurite juubeliks küll jõua — aastasooolekuks vast siiski!

* * *

Elame vaikselt. Ei teadnud me õieti endi arvugi, aga kui malevajuht mõni päev tagasi malevanõupidamisel ütles, et poisse on 380, siis olime päriselt üllatatud. Aasta tagasi oli meie peres 280 poissi! Töö näib kippuvat päris intensiivseks minema. Maleva staabi algatusel tulime hästi laagriga ja muuga toime, kaunistasime oma poistekodu, astusime terve malevaga Eesti Noorte Punase Risti liikmeks, hakkame jälle „Saare Skauti” välja andma, võtame osa üleriiklikust õppimisevõistlusest jne. Maleval on eelarves suured summad nähtud ette ka suurlaagriks; kuid läheb — eks seda veel näe.

* * *

Praegu on aina juubelid kõikjal. Meie Merirühm saab varsti 10. aastaseks, maleva 15. aastaseks jne. Maleva 15. juubeliks saame ka lipu — seni oleme pidanud läbi ajama ilma. Malevavanemale on vanemate skaudisõprade ja kohaliku Saaremaa Rahva Ühispanga poolt annetatud kaunis kena summa lipu heaks. Malevajuht hellitab lootust, anda juubeli puhul välja ka vastav brošüür. — Hundipojad on meil väga tragid. Oma kolme hundi Vofka, Oke ja Ossi jälgedel on nad valmis minema kas või — Abessiiniasse! I rühm, mis koosneb gümnaasiumi ja keskkooli poistest, talitab omaette ja vaikselt, pole kuulda palju nende kavatsusi. Aga nemad saavad alati üllatustega valmis! 6. rühm oli uhke oma „Eeskujuliku skaudi” võistlusele ja üleriiklikul õppimise võistlusel ainsa skautrühmana osavõtmisele. Rühma eeskujulikumaks skaudiks sai Arvo Teär, maleva pikim skaut. Samuti on rühm ka sellepoolest huvitav, et seal on poistel igasugused aunimed ja tiitlid (Ärge aga välja rääkige, see on veel saiadus!) On kokad, vanemad ja nooremad abid, sanitarid, pioneerid, tõlgid (7 keele peale), lauluvanad jne. Iga poiss saab tootemime, sellele lisandub II järgu andmisel kas „vägev” või „suur” aunimi jne. Rühmajuht on uhke ka sellele, et poisid oma õppetöös — tänu võistlusele ja kontrollile, on palju paremaks muutunud. — Lämmada ja Püha poisid on ka väga vaprad, neil ju nüüd

kunamalgi 1 nooremaster! Teevad tööd nagu — skaudid kunagi.

* * *

Pean punkti panema. Järgmises kirjjas, kui jaksan võtta ette lendu üle mere, toon sõnumed iga meie rühma töö kohta. Seniks — nägemiseni!

Must Kotkas.

Narva teated.

Narva Skautide Maleva algas oma järjekordset sügisest tööd 23. sept. k. a. Et sellele teatavat pidulikku värvingut anda, korraldati selle päeva ärämärkimiseks aktus E. S. „Ilmarises”. Peokõnega esines skm. E. Jõgi. E. Jõgi, kes on laialdase silmaringiga skautluse alal, suutis oma vaimustava kõnega nii skaute kui ka teisi päälkuulajaid köita.

On möödunud pikk, suvine hooaeg, mis on üks huvitavamaid perioode skaudipoiste aastases tegevuses. Laager ja skaut on ju kaks lahutamatu sõpra. Narva skaudid veetsid oma ilusamad hetked ja päevad Kurtnal, Konso järve ääres, kus peeti järjekordne Narva Skautide Maleva suurlaager. Ja tõesti, see oli laager, mis andis poistele kauaks kõneainet. Tänu kõige selle hää kordamineku eest võlgname meie, skaudi- poisid, meie lugupeetud Sõprade Seltsi esimehele hr. kol. L. Jakobsonile. Laager oli see koht, kus igal skaudil avaness võimalus näidata oma leidlikkust ja talvise tööd vilja. Korraldati palju kursusi, millest osavõtt oli elav, ning sooritati hulk erialakatseid (kokk, uppuja päästja). Veel mõni sõna Narva Skautide Maleva „tuusadest”. Malevat juhivad küll ametlikult n-sk. K. Kütti, kuid praegu on ta puhkusel ja Narva Maleva raskuspunkt lasub noore, energilise juhi, n-sk. O. Vaks'i õulul. Muudatusi on ka üksikrühmades. Nii valiti uueks „Kalevi” suguharu juhiks II j. sk. A. Meesek, „Taara” sgh. juhiks II j. sk. A. Kelder, „Tasuja” sgh. ratsarühma juhiks e-sk. R. Mahl. Merisuguharu juhivad n-sk. O. Vaks ja e. sk. B. Roots. „Varbola sgh. juhiks valiti II j. sk. V. Andra. Maleva adjutandiks II j. sk. E. Lust.

Narva kurikuulsa „Metsateatri” tegelased, esotsas oma direktoriga, on siirdunud päällinna, kus katatsevad kohapäälse Skautide Maleva juurde tegevusse astuda. Nende võimeid saame

arvatavasti näha Võrus. Kuid, ega's Narvaski pole „Metsateater” täiesti surnud, — teguseb ka pisitasa edasi. Pikemalt Narva skautide tegevusest järgmises „Eesti Skaudis”.

Paadermaa skautlike noorte askeldusist.

Ega „metsiku lääne” skautlik noorus veel seepärast maga, olgugi et kultuurilmas pole juttu „musta luige suguharust”.

23. aprillil oli jüripäeva lõkkeõhtu, rajatud müstilise jüriöö ja legendaarse Püha Jüri mälestusele, tuletades igale skaudile-gaidile meelde — visalt on võidetud vabadus, veel visamalt tuleb teda hoida.

27. aprillil peetavast Pärnu Skautide maleva jüripäeva pidustusist Pärnu „Endlas”, võttis suguharu osa kaheksa poisiga.

Suve algul tuli hundude Lexile — alias Koiksonile, sihuke hull mõte pähe, et võttis hõlmad pihku ja pühkis Paadermaa tolmua jalgelt, minnes päälinna linna-pääks õppima, nagu mõned teadsid suure saladuse katte all rääkida, jättes „metsiku lääne” hundud huludes leinama oma unustamatut juhti.

Majandusliku külje kindlustamiseks korraldas rühm ühes gaididega 30. juunil enda kombineeritud skautlike ettekannetega peo, millest külalistena ka Tõhela skaudid osa võtsid.

Ah-soo! Veidi sirvides märkmiku kustunud lehekülgi, meelestub midagi hulk aega südamel pakitsevat. Tõhela poisid, nüüdsed „rähnad”, said skautrühma asutamiseks instruksiooni „metsiku lääne” pioneerilt, Orava Kustilt — ametlikult II jsk. Aug. Tolly'lt, kes ka tõelikuks rühma asutajaks. Naa-moodi!

Skautliste oskuste täiendamiseks võttis Pärnu maleva laagrist Doberanis osa üks poiss.

28. juulil toimus rühmas suurem juhtide vahetus. Rühma abijuhiks ja hundude (III) salga juhiks sai II jsk. Aug. Tolly. II orava salga juhiks, lahkunud Tolly asemele, sai II jsk. Al. Minnes.

16—19. augustini oli rühm laagris Jaapanis (Metsikus läänes” on kah Jaapan!). Osa võtsid 10 poissi, kes kõik täis töömeeleolu, stüvenesid laagriellu. Laager õnnestus, vaatamata pidevalt sadavale vihmale, hästi.

15. septembril oli kohapääl lõkkeõhtu, skautlike ettekannetega, gaidide osavõtul.

1. oktoobrist algas rühmas salkadevaheline punktidevõistlus kolme kuulise kestvusega, mil esikohale tulev salk saab auhinnaks vimpli.

Lähemaist kavatsusist mainimisväär, koostamisel album „Paadermaa” — sõnas ja pildis. Samuti korraldatakse kursuseid skautliste oskuste täiendamiseks ja vastava praktikaga salgajuhtide ettevalmistamiseks. Muidugi ka emade ja rühma aastapäev peetakse „musta luige suguharu” traditsioonide kohaselt.

Kui mõnel poisil tuleb hää mõte pähe ja tahab oma suurt vaimusünnitust tingimata ajalehes näha, siis kritseldab ta nood read suguharu seitungi, õieti küll album-ajakirja „Metsiku lääne pioneer'i”, mis pidevalt ilmub neli korda aastas.

Lootes, et meie unustamatu Lex veel kord tagasi tuleb „musta luige suguharru”, kostab metsiku lääne lõputa la-gendikelt eluröömsate kahejalgsete-rebaste-oravate hüüdeid ja trummipõri-nat ning põlvepikkuste öökullide hui-keid, kes kõik käsikäes ühistes püüetes sammuvad talvisele tegevusperioodi-le vastu — julgelt ja naeratades.

Rebase Rein.

Pärnu hundid huluvad...

On möödunud aasta, kui kuulsite viimati Pärnu maleva II karjast, noist tragidest hundipoegadest. Arvasite, et nad vist juba ammugi manalasse varisenud. Kuid asi pole sugugi nii, töötatakse ikka edasi samade poiste ja samade juhtidega. Ja kõigil on samad põhimõtted silme ees ning nii mõnigi poiss on paremaks saanud kui oli eile. Sellest annavad tunnistust ka meie poistele annetatud aumärgid: „eeskujuliku hundipoja märgid” „vanadele” Ojakäärile, Feodor Baumile ja Kristjan Saarele, ja hoolsusmärgid Endel Treimanile, Jaan Särjele ning terve rida malevavanema käskkirjalisi kiitusi. Kõige rohkem head meelt valmistas aga asjaolu, et hr. Peavanem tunnistas alalise Pärnu skaudisõbra ja meie karja vanema dir. Kõõseli svastika vääriliseks, mis vanahundile suure kärinaga ja mürinaga anti Jüripäeval üle.

No meie tegevuses midagi erilist olnud pole. Nokitsesime ja nikitsesime nii-sama talve läbi tütarlaste gümnaasiumis oma toas, kuna suve läbi matkasime Doberani metsas ja olen kindel, et pole enam ühtki poissi, kes ei teaks mõnda Doberani puud või kändu. Emade- ja Jüripäeval esinesime puhtskautliste ettekannetega.

Suvel käisime iga nädal Doberanis kas koos hellakestega või üksinda ning ma-leva laagris viibisime kümne poisiga, kuna vahepeal meie 70-liikmeline kari oli kaunis kokku kuivanud. Et veelkord seda lõbusat laagriolu maitsta, asusime 8 „sangariga“ öö-päeva laagrisse, mis aga suurte vihmavalangute tõttu kuigi hästi ei õnnestunud.

Mõnikord korraldasime luuremänge Sindi rajoonis ja praegugi on teoksil üks suurim luuremäng linnas. Tegime isegi oma „senjoritega“ (vanema poolkarjaga) sõidu paatidel.

Oma karja kolme aastase juubeli pühitsesime suure au ja uhkusega. Doberani mets kihas terve päev hundipoe-gist ja kohvik "tehti" paari tunniga tüh-jaks. Karjavanem luges ette kiitusi ja poisid vastasid sellele omalt poolt vä-gevatel elagu-hüüetega vanahundile ja hundile.

Praegu on käsil karjavahelised kerge-jõustiku võistlused ja septsüsel veel vii-mane matk. Sinti ja jalgrattapäeva kor-raldamine. Meie karjast on ligi 100 poissi läbi käinud ja jäljetult skautrüh-madessé kadunud, ning et poisse jällegi koondada omaste juurde, on asutamisel karja „veteraanide klubi“.

Praegu on kari neljas teguvõimsas pesas E. hp. Baum, E. hp. Saare, E. Treimanni ja Karl Juhkami juhtimisel. Karja juhhib vanemana dir. G. Kõösel, hundina Raul Oja ja vanema hundipo-jana Valter Ojakäär.

**Õnnetu surma läbi mana-
lasse varisenud Nõmme
Skautide Sõprade Seltsi
asutajat, endist Sõprade
Seltsi esimeest ja E.S.S.S.
Liidu laekahoidjat**

Karl Miff'i

mälestavad sügavas leinas

**E. Sk. M. Peastaap.
Nõmme S.S.S. juhatus.
Nõmme Skautide Maleva.**

**Maleva 10. hundipoegade
karja hunt**

I j. skaut

Osvald Pollust

mälestab

**Tartu Skautide
Malevä.**

Aastakoosoleku kava.

Reedel — 1. novembril. Saabumine ja registreerimine.

kell 12.00—13.00	Eine.
„ 13.00—15.00	Tutvumine linnaga.
„ 15.00—19.00	Hundipoegade juhtide kursus — juhatab skm. E. Jõgi.
„ 19.00—20.00	Öhtusõök.
„ 20.00—24.00	Omavaheline koosviibimine gümnaasiumi saalis. Seal samas skautide erirühmituste juhtide nõupidamised — skautmasterid, roverskaudid, meriskaudid jne.

Laup. — 2. novembril.

kell 8.00—9.00	Saabumine ja registreerimine.
„ 9.00—10.00	Homnikeine.
„ 10.00—12.30	Avamiskoosolek:
	1) Avasõna — Võru Skautide Maleva vanem hra A. Mõlter.
	2) Vaimulik talitus — õpetaja skm. Harry Haamer.
	3) E. S. M. Peavanema minister N. Kann'u kõne.
	4) Tervitused:
	a) Võru linnapea hra F. Suidt.
	b) Võru karnisoni ülem hra kolonel Trossi.
	5) Koosoleku rakendus (juhatuse ja komisjonide valimised).
	6) Arundel — Malevatelt, Peastaabilt, „Eesti Skaudilt“.
	7) Läbirääkimised aruannete üle.
	8) Pildistamine.
kell 12.30—14.00	Lõunavaheaeg.
„ 14.00—18.00	Töökoosolek.
	1) Referaat: skm. H. Paalman „Skautluse ülesanded rahvuslikus noorsoo liikumises“.
	2) Läbirääkimised referaadi üle.
	3) Referaat: skm. H. Michelson: „Eelolev skautlik töö“.
kell 18.00—19.00	Jumalateenistus. Jutlustab skm. H. Haamer.
„ 19.00—20.00	Öhtueine.
„ 20.00—00.30	Pidu võõrastele. (Eeskava täidetakse ettekannetega malevlaste poolt).

Pühapäev. — 3. novembril.

kell 8.00—13.00	Erikoosolekud.
	1) S. K. asjaajamise koosolek.
	2) Roverskaudide koosolek.
	3) Meriskaudide koosolek.
„ 13.00—14.00	Lõuna.
„ 14.00—16.00	Töökoosolek.
	Referaat: skm. E. Jõgi „Hundipoegade uuemaid suuni“.
	Läbirääkimised referaadi üle.
„ 16.00—17.00	Resolutsiooniid ja A. K. lõpetamine.
„ 17.00—	Ärasõit Võru raudteejaama.
„ 18.50—	Rong väljub raudteejaamast.

Eesti Sk. Maleva Peastaabi volitusel: Skm. kogu juhatus: Skm. E. JÕGI.
 „ E. PAVELSON
 „ J. KOKS.

F. Andreller vahendab

sk. ja hp. märke,
sk. kirjandust,
laagri- ja
matkatarbeid

*alljärgnevate meie eneste poolt algatatud ettevõtte
esindajate kaudu sk. malevais:*

- 1) skj. PAUL BRUNS „Vikerkaare” raamatukaupl. Jõhvis.
- 2) skj. KARL SINIJÄRV, Haapsalus.
- 3) skj. PEETER NELLIS, Kuressaares.
- 4) skj. VIKTOR SAMM, N. Sk. mal. IV r. kooper. Nõmmel.
- 5) skj. MIHKEL ROSENTHAL, Paides.
- 6) skj. FERDINAND RÄTSEP, Petseris.
- 7) skj. LEO FRIEDEMANN, Hai kooper. Pärnus.
- 8) skm. ERIK PRIMAN, raamatukauplus Rakveres.
- 9) skm. H. MIHELSON, „Postimehe” raamatukaupl. Tartus.
- 10) skj. FELIKS ROHULA, Viljandis.
- 11) n-skm. ED. OTS, Terrassammurite koop. Tallinnas.

Nõua esindajailt proove ja läheta esindaja kaudu tellimused ära juba õige
pea. Siis tagad endale soovitavad esemed kindlasti enne Emadepäeva.

Ilmus: sk. I ja II j. märk.

Ilmum a s: Mängud sk. ja noortele II. ja Mänge hundipoegadele skm.
E. Pavelsoni toimetusel. — Sk. kirjapaberid ja ümbrikud.

F. ANDRELLER, Tallinn, Koidu 83—6. Posti jooksev arve nr. 485.

SK. JA HP. MARGID * KIRJANDUS * LAAGRI-
JA MATKATARBED

Iga skautsõbra, juhi ja
skaudi raamatukogu on
ainult siis täielik, kui
seal on

juubelaasta
„EESTI SKAUT“

raamatuaasta märgiga